

изъ града. Иларионъ, воденъ отъ Георги Киряковъ, обикалялъ като търговецъ абаджийскитѣ дюкяни да пазарява аби.

Сведенията за живота на Ил. Драгостиновъ въ Сливенъ и за възстаническата чета, която образувалъ, черпимъ главно отъ „Споменитѣ“ на Д. С. Кукумявковъ, цитиранъ по-горе.*) Тѣзи „Спомени“, печатани 9 години следъ станалитѣ събития, е събиралъ участникъ, активенъ деецъ въ тия събития, отъ революционеритѣ, които сж били още живи. „Всичко въ настоящата книжка е описано тѣй, както си е било, безъ мждрувание или преувеличение . . . Цѣли изражения сж поставени въ сжщитѣ форми, въ които сж били изговорени“ — казва авторътъ. Отъ него сж се ползували Г. Димитровъ,**) Д-ръ С. Табакобъ***) и Д. Т. Страшимировъ,****) последниятъ — следъ критична провѣрка на самото мѣсто.

Иларионъ билъ разочарованъ отъ това, което заварилъ въ Сливенъ. По негово настояване било свикано комитетско събрание, което се състояло въ читалището „Зора“. Дошли само 4—5 души, незначителни хора. Иларионъ ги попиталъ, иматъ ли много привърженици, „защото виждамъ, че малцина присжтствуватъ“.

Отговорили му: „За зла честь, твърде малко привърженици имаме, понеже късно ни се съобщи да работимъ“.

Иларионъ имъ казалъ, че въ другитѣ градове не гледатъ тѣй хладнокрѣвно на тази работа. Той билъ очевидецъ на комитетскитѣ събрания въ

*) Споменъ отъ Сливенското възстание отъ 1876 год., часть 1, Сливенъ, 1885 год.

**) Г. Димитровъ, Княжество България, часть II.

***) Д-ръ С. Табаковъ, История на градъ Сливенъ, томъ II.

****) Д. Т. Страшимировъ, „История на Априлското възстание“, т. II.